

Početna Stranica > ... > [Novac/novčana Potraživanja](#) > [Nesolventnost/stečaj](#) > Luxembourg

Nesolventnost/stečaj

 Luksemburg

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Protiv koga se može pokrenuti postupak u slučaju nesolventnosti?

Veliko Vojvodstvo Luksemburg ima nekoliko vrsta postupaka u slučaju nesolventnosti.

Dva se odnose na trgovce (fizičke i pravne osobe):

1. Cilj je stečajnog postupka, predviđenog Trgovačkim zakonikom (*Code de Commerce*), likvidacija imovine trgovca koji je postao nesolventan i izgubio kreditnu sposobnost.
2. Postupak sudske reorganizacije je mehanizam kojim se društvu u financijskim poteškoćama omogućuje da se reorganizira kako bi izbjeglo stečaj. Njegova je svrha očuvati, uz sudsko preispitivanje, kontinuitet cijele ili dijela imovine ili djelatnosti društva.

Svrha pokretanja postupka sudske reorganizacije može biti sljedeća:

- dobiti razdoblje počeka kako bi se omogućilo mirno rješenje
- dobiti suglasnost vjerovnika za plan reorganizacije
- sudskim nalogom omogućiti prijenos cijele ili dijela imovine ili djelatnosti jednoj ili više trećih strana.

Postupak sudske reorganizacije dostupan je:

- komercijalnim pravnim osobama
- društvima koja nisu trgovačka društva
- fizičkim osobama koje se bave komercijalnom djelatnošću i
- obrtnicima.

Naposljetku, postoje i postupci u slučaju nesolventnosti koji se posebno odnose na javne bilježnike, kreditne institucije, osiguravajuća društva i društva za zajednička ulaganja (u ovom informativnom članku nije opisano kako se primjenjuju na određenu profesionalnu kategoriju ili poslovni sektor).

2 Koji su uvjeti za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti?

1. Stečaj

Stečajni postupak pokreće dužnik podnošenjem zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka, jedan ili više vjerovnika koji su podnijeli zahtjev za pokretanje stečajnog postupka protiv dužnika ili sud.

Trgovac mora zahtjev za pokretanje stečajnog postupka podnijeti tajništvu okružnog suda (tribunal d'arrondissement) nadležnog za trgovačke predmete na čijem području trgovac ima prebivalište ili sjedište. To mora učiniti u roku od jednog mjeseca od datuma kad su ispunjeni uvjeti za stečaj.

Ako jedan ili više vjerovnika dužnika odluče zatražiti proglašenje stečaja trgovca, moraju to učiniti preko sudskog izvršitelja (*huissier de justice*) koji izdaje nalog kojim trgovcu nalaže da se pojavi pred okružnim sudom nadležnim za trgovačke predmete u roku od osam dana (nalog s utvrđenim datumom) kako bi se mogla donijeti

odluka u pogledu merituma zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka.

Sud može pokrenuti stečajni postupak i na temelju podataka koje ima na raspolaganju. U tom slučaju sud preko sudskog tajništva upućuje sudski poziv osobi u stečaju kako bi objasnila svoju situaciju sudu koji zasjeda u vijećima.

Prije nego što proglasi stečaj trgovca, okružni sud nadležan za trgovačke predmete mora provjeriti ispunjava li dotična osoba ili društvo sljedeća tri uvjeta:

- status trgovca: fizička osoba koja, kao svoju uobičajenu djelatnost (glavnu ili dopunsku), obavlja radnje koje su zakonom utvrđene kao trgovačke (npr. radnje navedene u članku 2. Trgovačkog zakonika) ili pravna osoba osnovana u jednom od oblika predviđenih izmijenjenim Zakonom od 10. kolovoza 1915. o trgovačkim društvima (*loi modifiée du 10 août 1915 concernant les sociétés commerciales*) (npr. dioničko društvo (*société anonyme*), društvo s ograničenom odgovornošću (*société à responsabilité limitée*), zadruga (*société coopérative*)) ;
- obustavaplaćanja: to znači da nisu plaćeni nesporni dospjeli dugovi u fiksnom iznosu (npr. plaće, socijalno osiguranje), pri čemu terminski ili potencijalni dugovi te prirodne obveze nisu dostatni; i
- gubitak kreditne sposobnosti: trgovac više ne može dobiti kredit od banaka, dobavljača ili vjerovnika.

Iako je odbijanje ili nemogućnost plaćanja jednog duga (neovisno o iznosu) koji nije sporan i dospio je na plaćanje u načelu dovoljno za utvrđivanje obustave plaćanja, jednostavni problem novčanog toka ne znači stečaj, pod uvjetom da trgovac može dobiti kredit potreban za nastavak trgovanja i ispunjavanje obveza.

2. Sudska reorganizacija

Postupak sudske reorganizacije pokreće se kad dužnik podnese zahtjev okružnom trgovačkom sudu. Stoga je takav postupak dobrovoljan. Međutim, dužniku se može odrediti sudska reorganizacija prijenosom, po nalogu suda, na zahtjev državnog odvjetnika (*procureur de l'État*), poziv vjerovnika ili bilo koje osobe kojoj je u interesu stjecanje cijelog ili dijela društva.

Uvjeti za pokretanje postupka sudske reorganizacije su sljedeći:

- Status trgovca ili obrtnika: postupak sudske reorganizacije otvoren je za trgovce, obrtnike i trgovačka društva.
- Prijetnja za mogućnost društva da nastavi neograničeno poslovati ili financijske poteškoće: društvo mora biti u financijskim poteškoćama koje bi mogle dovesti do obustave plaćanja. Financijske poteškoće moraju biti dovoljno ozbiljne da bi se opravdalo sudsko posredovanje, no društvo i dalje mora imati mogućnost oporavka.
- Stečaj: postojanje stečaja ne sprečava pokretanje ili nastavak sudske reorganizacije. Društvo u stečaju može razmotriti restrukturiranje i tako izbjeći potpunu likvidaciju.
- Prethodni postupak reorganizacije: ako je dužnik već koristio mogućnost sudske reorganizacije u zadnje tri godine, novi postupak moguć je samo ako je njegova svrha prenijeti svu ili dio imovine ili djelatnosti društva prema nalogu suda.

3. Prezaduženost

Prezaduženost fizičkih osoba opisuje se kao situacija u kojoj dužnik koji ima prebivalište u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu očito nije sposoban platiti sve svoje dugove koji ne proizlaze iz poslovne djelatnosti i koji su dospjeli ili dospijevaju na plaćanje te izvršiti obvezu koju je preuzeo da zajednički i solidarno jamči za ili da će platiti dug samostalnog trgovca ili društva, pod uvjetom da nije bio direktor, činjenično ili pravno, tog društva.

Postupak kolektivnog namirenja dugova obuhvaća tri faze:

- sporazumno namirenje, koje se odvija pred Povjerenstvom za posredovanje u pitanjima prezaduženosti (*Commission de médiation en matière de surendettement*)
- reorganizacija pod nadzorom suda, koja se odvija pred nižim sudom (*juge de paix*) prema prebivalištu prezaduženog dužnika
- osobna nesolventnost, poznata i kao „osobni stečaj“ (*faillite civile*), koja se odvija pred nižim sudom prema prebivalištu prezaduženog dužnika.

Trebalo bi napomenuti da se faza osobne nesolventnosti, koja je podređena drugim dvjema fazama u postupku kolektivnog namirenja dugova, može pokrenuti samo kad se prezaduženi dužnik nalazi u nepopravljivo lošoj situaciji, koja se opisuje kao situacija u kojoj dužnik ne može provesti:

- mjere iz plana sporazumnog namirenja ili
- mjere koje Povjerenstvo za posredovanje predlaže u okviru sporazumnog namirenja i
- mjere utvrđene u postupku reorganizacije pod nadzorom suda.

Treba napomenuti da se zahtjevi za pokretanje postupka sporazumnog namirenja moraju poslati predsjedniku Povjerenstva za posredovanje.

Obrazac zahtjeva za pokretanje postupka sporazumnog namirenja može se preuzeti s internetskih stranica <https://justice.public.lu/fr.html> na sljedećoj adresi:

<https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>

Osim toga, vjerovnici prezaduženog dužnika moraju svoje tražbine prijaviti Službi za informiranje i savjetovanje o prezaduženosti (Service d'information et de conseil en matière de surendettement). **Obrazac** za prijavu tražbina može se preuzeti s internetskih stranica www.justice.public.lu na sljedećoj adresi:

<https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>

3 Koja imovina čini dio nesolvencijske mase? Kako se tretira imovina koju dužnik pribavi ili koja na njega bude prenesena nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

1. Stečaj

Nakon što je izdan nalog za pokretanje stečajnog postupka, stečajni dužnik automatski gubi pravo raspolaganja svojom imovinom, čak i onom koja može biti prenesena na stečajnog dužnika nakon izdavanja naloga za pokretanje stečajnog postupka.

Taj gubitak prava odnosi se na svu pokretnu i nepokretnu imovinu stečajnog dužnika. Svrha tog mehanizma je zaštititi interese vjerovnika.

Općenito govoreći, povjerenik odlazi u prostore stečajnog dužnika i sastavlja popis imovine koja se tamo nalazi. U tom pogledu povjerenik mora razlikovati imovinu koja u potpunosti pripada stečajnom dužniku od imovine u pogledu koje se treće strane mogu pozvati na različita imovinska prava.

Prilikom realizacije pokretne i nepokretne imovine povjerenik osigurava da se svaka imovina stečajnog dužnika prodaje u najboljem interesu vjerovnika. Kako bi prodao tu imovinu, povjerenik treba dobiti odobrenje suda. Pokretna i nepokretna imovina prodaje se u skladu s Trgovačkim zakonikom. Prihodi se moraju položiti na bankovni račun otvoren na ime postupka u slučaju nesolventnosti.

2. Prezaduženost

Sud nalaže procjenu financijskog i socijalnog statusa dužnika radi provjere tražbina te utvrđivanja vrijednosti imovine i obveza.

Nakon što donese odluku o pokretanju postupka osobne nesolventnosti te utvrdi da postoji imovina za likvidaciju, sud započinje likvidaciju imovine dužnika.

Sud odlučuje o svim osporenim tražbinama te nalaže likvidaciju osobne imovine dužnika. Izuzeta su samo primanja nužna za svakodnevni život i imovina nevezana za djelatnost koja je nužna za obavljanje profesionalne djelatnosti. Imovina prezaduženog dužnika likvidira se u postupku osobne nesolventnosti u skladu s ciljem zakona, a to je poboljšati financijsko stanje dužnika omogućujući dužniku i njegovu kućanstvu dostojanstven život.

Tijekom postupka likvidacije prava i radnje dužnika koji se odnose na njegovu imovinu ostvaruje likvidator kojeg

imenuje sud.

Likvidator ima rok od šest mjeseci za prodaju imovine dužnika na sporazumnoj osnovi ili za organiziranje prisilne prodaje.

Učinci postupka osobne nesolventnosti:

- ako su prihodi od likvidacije imovine dovoljni za namirenje vjerovnika, sud nalaže okončanje postupka;
- ako prihodi od likvidacije imovine nisu dovoljni za namirenje vjerovnika, sud nalaže okončanje postupka zbog nedovoljne imovine;
- ako dužnik ne posjeduje ništa drugo osim primanja nužnih za svakodnevni život i imovine nevezane za djelatnost koja je nužna za obavljanje profesionalne djelatnosti, sud nalaže okončanje postupka zbog nedovoljne imovine;
- ako imovina nema tržišnu vrijednost ili bi njezina prodaja izazvala nerazmjerne troškove u odnosu na njezinu tržišnu vrijednost, sud nalaže okončanje postupka zbog nedovoljne imovine.

Okončanje postupka zbog nedovoljne imovine ima učinak otpisa svih dugova dužnika koji ne proizlaze iz poslovne djelatnosti.

Međutim, od otpisa dugova dužnika nevezanih za profesionalnu djelatnost izuzeto je sljedeće:

- dugovi koje je jamac ili sudužnik platio umjesto dužnika;
- dugovi iz članka 46. Zakona odnosno tekuća plaćanja dugova za uzdržavanje i novčanih iznosa dodijeljenih žrtvama namjernih kaznenih djela nasilja zbog pretrpljene tjelesne ozljede.

Međutim, dugovi iz članka 46. Zakona mogu se otpisati ako je vjerovnik pristao na otpust, reprogramiranje ili otpis predmetnih dugova.

4 Koje ovlasti imaju dužnik i upravitelj u slučaju nesolventnosti?

1. Stečaj

Nakon izdavanja naloga za pokretanje stečajnog postupka, stečajni dužnik automatski gubi pravo raspolaganja svom svojom imovinom, čak i onom koja može biti prenesena na stečajnog dužnika.

Slijedom tog naloga, upravljanje imovinom dužnika povjerava se povjereniku.

Ako je stečajni dužnik pravna osoba, nesolvencijska masa sastoji se od sve imovine i obveza društva, ne uključujući prava koja mogu imati partneri u tom svojstvu.

Povjerenici se odabiru među onim osobama koje mogu pružiti najbolja jamstva u smislu sposobnosti i točnosti u njihovu upravljanju.

U praksi suci okružnog suda nadležnog za trgovačke predmete odabiru povjerenike s popisa odvjetnika. Međutim, u slučajevima kad je to potrebno u interesu stečajnog dužnika, sud može imenovati i javne bilježnike ili računovođe/revizore.

Kao i u svim postupcima koji uključuju trgovce, za stečaj je nadležan okružni sud koji rješava trgovačke predmete.

Stoga okružni sud nadležan za trgovačke predmete izdaje nalog za pokretanje stečajnog postupka, utvrđuje datum obustave plaćanja, imenuje različite sudionike (stečajni upravitelj, povjerenik), utvrđuje rok za prijavu tražbina i rok za izradu izvješća o provjeri tražbina te nalaže okončanje stečajnog postupka.

Upravljanje imovinom povjerava se povjereniku kojeg imenuje sud, a koji je odgovoran za realizaciju dužnikove imovine i raspodjelu prihoda među različitim vjerovnicima u skladu s pravilima o tražbinama s pravom prvenstva i teretima na nekretninama.

Stečajni upravitelj dužan je nadzirati radnje, upravljanje i likvidaciju tijekom stečajnog postupka. Tijekom rasprave izvješćuje o svim sporovima koji mogu nastati te nalaže sve žurne mjere potrebne za zaštitu i očuvanje

nesolventne mase. Osim toga, predsjedava svim sastancima s vjerovnicima stečajnog dužnika.

Nakon izdavanja naloga za pokretanje stečajnog postupka, trgovac u stečaju gubi pravo upravljanja svojom imovinom te više ne može izvršavati plaćanja ili obavljati transakcije ili druge radnje u vezi s tom imovinom.

2. Sudska reorganizacija

U okviru sudske reorganizacije na zahtjev dužnika imenuje se sudski povjerenik (*mandataire de justice*) ako je takav povjerenik potreban kako bi se postigli ciljevi reorganizacije. Nakon preuzimanja dužnosti njegove zadaće mogu se razlikovati ovisno o specifičnim potrebama dužnika i odluci suda. Njegova uloga može biti ograničena samo na pomoć u upravljanju ili se može proširiti na pripremu i olakšavanje postizanja dogovora. Kao dio sudske reorganizacije prijenosom prema odluci suda, sudski povjerenik odgovoran je za organizaciju i provedbu prijenosa u ime i za račun dužnika. Budući da je svaka situacija jedinstvena, odgovornosti sudskog povjerenika prilagođene su okolnostima i potrebama dužnika.

Privremeni upravitelj može se imenovati ako je utvrđen ozbiljan i dokazan propust dužnika ili nekog njegova tijela, i to na zahtjev bilo koje zainteresirane treće strane ili državnog odvjetnika. Njegova je uloga zatim zamijeniti upravu društva i njime upravljati tijekom cijelog razdoblja počeka.

Dužnik ima proaktivnu ulogu u pokretanju postupka te sastavljanju i provedbi plana reorganizacije, u suradnji s vjerovnicima i pravosudnim tijelima radi vraćanja financijske stabilnosti društva.

3. Prezaduženost

Kad je riječ o obvezama dužnika i učinku na njegovu imovinu koji nastaju pokretanjem postupka kolektivnog namirenja dugova, treba napomenuti da dužnik podliježe obvezi dobrog ponašanja.

Tijekom razdoblja dobrog ponašanja, dužnik mora:

- surađivati s tijelima vlasti i tijelima uključenim u postupak tako da pristane na spontano davanje svih informacija o svojoj imovini, dohotku i dugovima te svim promjenama u svojoj situaciji;
- obavljati, ako je to moguće, plaćenu djelatnost u skladu sa svojim sposobnostima;
- ne pogoršavati svoju nesolventnost te pošteno raditi na smanjenju svojih dugova;
- ne davati prednost određenom vjerovniku, osim vjerovnika uzdržavanja za tekuća plaćanja, najmodavaca za tekuća plaćanja najamnine za stanovanje koje ispunjava osnovne potrebe dužnika, dobavljača roba i usluga nužnih za dostojanstven život te vjerovnika za tekuća plaćanja u vezi s izvršenjem dužnikova plaćanja odštete dodijeljene slijedom namjernih kaznenih djela nasilja zbog pretrpljene tjelesne ozljede;
- poštovati obveze preuzete u okviru postupka.

Ovisno o tome je li postupak u fazi sporazumnog namirenja ili sudskog postupka mogu biti uključene dvije vrste tijela.

Faza sporazumnog namirenja odvija se pred Povjerenstvom za posredovanje (Commission de médiation). Članove Povjerenstva za posredovanje imenuje ministar. Povjerenstvo ima predsjednika i tajnika te se sastaje najmanje jednom tromjesečno. Kako bi postali članovi Povjerenstva za posredovanje, podnositelji moraju, među ostalim, dostaviti potvrdu o nekažnjavanju. Nakon imenovanja, članovi imaju zakonsku obvezu obavijestiti ministra o svakom kaznenom postupku ili osuđujućim presudama protiv njih kako bi ih se moglo zamijeniti. Članovi Povjerenstva za posredovanje primaju naknadu od 10 EUR po sjednici, dok predsjednik Povjerenstva prima naknadu od 20 EUR po sjednici.

Povjerenstvo za posredovanje odlučuje hoće li prihvatiti zahtjeve za pokretanje postupka te jesu li prijavljene tražbine dopuštene. Osim toga, odobrava ili izmjenjuje nacрте planova sporazumnog namirenja koji su mu podneseni nakon istrage Službe za informiranje i savjetovanje o prezaduženosti (dalje u tekstu „Služba”).

Ako zainteresirane strane u roku od šest mjeseci od suglasnosti Povjerenstva za pokretanje postupka ne prihvate predloženi plan, Povjerenstvo sastavlja izvješće o neuspješnom postupku sporazumnog namirenja. U roku od dva mjeseca od objave tog izvješća u registru dužnik može pred nižim sudom na čijem području ima prebivalište pokrenuti postupak reorganizacije pod nadzorom suda. Ako dužnik ne podnese taj zahtjev u navedenom roku, novi postupak kolektivnog namirenja dugova može pokrenuti tek nakon isteka dvije godine od datuma objavljivanja izvješća u registru.

Ako je pokrenuta faza reorganizacije pod nadzorom suda, niži sud uputit će strankama sudski poziv u kojem od njih može zahtijevati da dostave sve dokumente ili informacije koji omogućuju utvrđivanje dužnikove imovine i/ili obveza.

Na temelju dostavljenih informacija sud izrađuje plan reorganizacije koji uključuje mjere koje dužniku omogućuju da izvrši svoje obveze.

Plan reorganizacije koji je izradio sud primjenjuje se najviše sedam godina, pri čemu u određenom broju slučajeva njegova primjena može prestati (ako dužnik nije ispunio svoje obveze iz plana reorganizacije).

5 Pod kojim se uvjetima može upotrijebiti kompenzacija?

1. Sudska reorganizacija

U okviru reorganizacije moguće je propisati da se obustavljene tražbine (*créances sursitaires*) ne mogu kompenzirati dugovanjima koja vjerovnik može imati prema društvu nakon odobrenja plana reorganizacije.

Međutim, postoje iznimke od tog pravila. Ne primjenjuje se na povezane tražbine (tražbine koje su međusobno povezane, primjerice pod istim ugovorom ili transakcijom) ni na tražbine koje bi, u skladu sa sporazumom koji prethodi pokretanju postupka reorganizacije, mogle već biti kompenzirane.

2. Stečaj

Kad je riječ o stečaju, ustaljena je sudska praksa da, nakon izdavanja naloga za pokretanje stečajnog postupka, više nije moguć nikakav prijeboj po nalogu suda ili sporazumni prijeboj, čak ni između već postojećih tražbina ako, do tog trenutka, nisu imale jednu od tri kvalitete likvidnosti, dospelosti i zamjenjivosti. Iako nalog za pokretanje stečajnog postupka stoga može spriječiti svaki zakonski prijeboj, iz toga ne treba zaključiti da to ima apsolutan ili retroaktivan učinak. Nalog za pokretanje stečajnog postupka ne utječe na zakonski prijeboj kad su uvjeti za to bili ispunjeni prije pokretanja stečajnog postupka. Žalbeni sud (Cour d'appel) odlučio je da „razdoblje koje prethodi nalogu ne sprječava tu vrstu prijeboja. *Zakonski prijeboj moguć je unatoč obustavi plaćanja. To nije radnja koju poduzima dužnik jer se odvija bez njegova znanja te nije obuhvaćena člankom 445. Trgovačkog zakonika*”.

Kad je riječ o prijeboju po nalogu suda, on se ne može provesti nakon pokretanja kolektivnog postupka. Međutim, to je moguće tijekom razdoblja koje prethodi nalogu ako je relevantni nalog postao pravomoćan (bez mogućnosti žalbe). U tom slučaju prijeboj može proizvoditi učinak samo od datuma naloga.

Kad je riječ o sporazumnom prijeboju, jasno je da se on ne može provesti nakon pokretanja kolektivnog postupka. Nadalje, ne može se provesti niti tijekom razdoblja koje prethodi nalogu jer se, u skladu s člankom 445. Trgovačkog zakonika, smatra nedozvoljenom metodom plaćanja koja se kažnjava proglašenjem ništavosti. [1]

Međutim, treba napomenuti da su Zakonom od 5. kolovoza 2005. o financijskim jamstvima (*loi du 5 août 2005 sur les garanties financières*) predviđena posebna izuzeća od prethodno opisanih pravila u odnosu na, primjerice, sporazume o prijeboju koji stranke mogu sklopiti na dan pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti (ili čak i nakon toga – vidjeti članak 18. i dalje Zakona od 5. kolovoza 2005. o financijskim jamstvima).

[1] „La compensation comme garantie d'une créance sur un débiteur en faillite”, Pierre HURT, J.T., 2010., str. 30.

6 Kakav učinak postupak u slučaju nesolventnosti ima na važeće ugovore čiji je dužnik stranka?

1. Stečaj

Jedna od glavnih poteškoća s kojima se povjerenici suočavaju nakon pokretanja stečajnog postupka odnosi se na tekuće ugovore koji su sklopljeni prije naloga za pokretanje stečajnog postupka. Osim ugovora o radu koji automatski prestaju na datum naloga za pokretanje stečajnog postupka (članak L.125-1 Zakonika o radu (*Code du travail*)), tradicionalno se prihvaća da se tekući ugovori nastavljaju dok ih povjerenik ne raskine.

Pri odlučivanju trebaju li se ti ugovor privremeno nastaviti ili ne, povjerenik mora procijeniti uključene interese. Ako ugovor sadržava odredbe o raskidu u slučaju stečaja jedne od stranaka, povjerenik treba odlučiti hoće li osporavati primjenjivost tih odredbi (imajući na umu da se valjanost tih odredbi može dovesti u pitanje; na primjer, u Belgiji te se odredbe smatraju ništavima kad je riječ o poslovnom najmu).

U svakom slučaju, povjerenik je u načelu jedini odgovoran za donošenje odluke o izvršenju ili raskidu tih ugovora. Ako druga ugovorna strana koja se poziva na automatski raskid ugovora zbog stečaja to ospori, povjerenik se izlaže pravnom postupku s nesigurnim ishodom te nastanku novih troškova za nesolvencijsku masu [1].

2. Sudska reorganizacija

Kad se pokrene postupak sudske reorganizacije, učinci na postojeće ugovore reguliraju se tako da se društvu omogući da nastavi svoje poslovanje kako bi se moglo djelotvorno reorganizirati tijekom postupka.

Načelo trajnosti poslovanja: općenito je pravilo da pokretanje postupka sudske reorganizacije ne dovodi do automatskog raskida postojećih ugovora. Postojeći ugovori i dalje vrijede, a dužnik može jednostrano odlučiti hoće li ih izvršiti ako je to potrebno za održavanje poslovanja društva tijekom reorganizacije.

Klauzule o sankcijama: klauzule o sankcijama namijenjene pokrivanju, na paušalnoj osnovi, svake potencijalne štete koja je posljedica nesukladnosti s glavnom obvezom, obustavljaju se tijekom razdoblja počeka i do potpune provedbe plana reorganizacije. Međutim, vjerovnik može u svoje obustavljene tražbine uključiti stvarnu štetu koja je nastala kao posljedica nesukladnosti s glavnom obvezom.

Zaštita zaposlenika: ugovori o radu ne prekidaju se automatski pokretanjem postupka reorganizacije. Međutim, u okviru plana reorganizacije možda će biti potrebna otpuštanja na ekonomskoj osnovi ili promjene radnih uvjeta. Sud mora odobriti te mjere i njima se trebaju poštovati prava radnika.

[1] Izvori: *Les procédures collectives au Luxembourg*, Yvette HAMILIUS i Brice HELLINCKX (autori poglavlja 3), Editions Larcier, 2014., str. 86.

7 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na postupke koje su pokrenuli pojedinačni vjerovnici (izuzev parnica koje su u tijeku)?

1. Stečaj

Mjere izvršenja koje se odnose na trgovce i njihovu imovinu obustavljaju se tijekom stečajnog postupka. Međutim, nijedan pravni tekst koji se primjenjuje u Velikom Vojvodstvu ne sprječava vjerovnike da poduzmu mjere čija je svrha zaštititi cjelovitost imovine njihova dužnika.

U svim tim postupcima dužnici gube pravo raspolaganja svojom imovinom. „Od izdavanja naloga za pokretanje stečajnog postupka do njegova okončanja protiv stečajnog se dužnika ne može pokrenuti nikakva pravna radnja u odnosu na imovinu koja čini dio nesolvencijske mase.” (Lux. 12. siječnja 1935., Pas. 14., str. 27.) „Neosigurani vjerovnici, kao i vjerovnici s općim pravom prvenstva naplate tražbine, tijekom stečajnog postupka ne mogu zahtijevati izdavanje naloga protiv stečajnog dužnika ili čak povjerenika, već mogu samo prijaviti svoju tražbinu ili pokrenuti postupak za priznavanje svoje tražbine.” (Kasacijski sud, 13. studenoga 1997., Pas. 30., str. 265.)

Međutim, u određenim se slučajevima radnje raspolaganja imovinom i dalje provode uz suglasnost osobe koju je ovlastio okružni sud koji rješava trgovačke predmete (s obzirom na suspenziju plaćanja ili predstečajni postupak).

Nadalje, izdavanjem naloga za pokretanje stečajnog postupka dospijevaju nedospjele obveze te prestaju teći kamate.

2. Sudska reorganizacija

Privremena zabrana realizacije pokretne i nepokretne imovine: tijekom razdoblja počeka, pojedinačni postupci ostvarivanja obustavljenih tražbina neće se pokretati niti nastaviti u odnosu na pokretnu ili nepokretnu imovinu dužnika.

3. Prezaduženost

Kad je riječ o kolektivnom namirenju dugova, odlukom Povjerenstva za posredovanje o prihvaćanju dužnikova zahtjeva automatski se obustavljaju sve mjere izvršenja protiv imovine dužnika, osim mjera koje se odnose na obveze uzdržavanja, prestaju teći kamate te dospijevaju nedospjele obveze.

U slučaju neuspješne faze sporazumnog namirenja, niži sud pred kojim će se voditi faza sudskog postupka može obustaviti sve mjere izvršenja pod istim uvjetima kako su prethodno navedeni.

8 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na nastavak parnica koje su bile u tijeku u trenutku pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

1. Stečaj

Parnice koje su bile u tijeku u trenutku pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti može nastaviti povjerenik koji djeluje u tom svojstvu. Međutim, podnositelji u takvim predmetima moraju regulirati postupak uključivanjem povjerenika koji jedini ima ovlasti zastupati stečajnog dužnika.

Ako je u predmetu donesena nepovoljna odluka za dužnika, vjerovnici koji su pokrenuli postupak prije pokretanja stečajnog postupka dobivaju instrument osiguranja koje mogu iskoristiti u likvidaciji. Međutim, taj instrument osiguranja ne može se izvršiti jer na temelju naloga za pokretanje stečajnog postupka dužnik gubi prava na upravljanje imovinom.

2. Sudska reorganizacija

Čim se podnese zahtjev za sudsku reorganizaciju, zakonom se propisuju zaštitne mjere kojima se dužniku daje određeno vrijeme da provede učinkovitu reorganizaciju, a da ne bude odmah pod pritiskom stečajnog postupka ili zapljena, kako bi se očuvala sposobnost društva da nastavi neometano poslovati. U tu svrhu, predviđene su sljedeće mjere:

Zabrana proglašavanja stečaja: dok god sud nije donio odluku o zahtjevu za sudsku reorganizaciju, čak i ako je podnesen zahtjev za stečaj ili je pokrenuto izvršenje, dužnik ne može proglasiti stečaj. Ako je riječ o društvima, to znači i da njihovo poslovanje ne može biti prekinuto sudskim putem niti podložno upravnom prekidu bez likvidacije.

Obustava ovršnog postupka: ne može se provesti realizacija pokretne ili nepokretne imovine dužnika nakon primjene mjere izvršenja. To znači da vjerovnici ne mogu zaplijeniti i prodati imovinu dužnika tijekom razdoblja u kojem sud postupa sa zahtjevom za sudsku reorganizaciju.

9 Koje su glavne značajke sudjelovanja vjerovnika u postupku u slučaju nesolventnosti?

1. Stečaj

Vjerovnike se obavješćuje o stečaju dužnika objavom naloga za pokretanje stečajnog postupka u jednim ili više novina koje se distribuiraju u Luksemburgu. Zatim moraju prijaviti svoje tražbine zajedno s instrumentima osiguranja tajništvu okružnog suda nadležnog za trgovačke predmete u roku utvrđenom u nalogu za pokretanje stečajnog postupka. Sudski tajnik upisuje tražbine i izdaje potvrdu o tome.

Prijava tražbine mora biti potpisana te sadržavati prezime, ime, zanimanje i adresu vjerovnika, kao i iznos tražbine, razloge za tražbinu te sva jamstva ili instrumente osiguranja povezane s tražbinom. Zatim se različite prijavljene tražbine provjeravaju u prisutnosti povjerenika, stečajnog dužnika i stečajnog upravitelja.

U slučaju spora tijekom tog postupka, vjerovnike se može pozvati da objasne pojedinosti o svojoj tražbini, njezinu osnovu ili točan iznos tijekom unakrsnog ispitivanja.

Ako povjerenik uspije utvrditi imovinu koja se može raspodijeliti među vjerovnicima, povjerenik ih poziva na

skupštinu radi izlaganja završnog računa, tijekom koje vjerovnici mogu dati mišljenje o planu raspodjele.

Ako je imovina nedovoljna, stečajni postupak se okončava.

Ako povjerenik ne ispuni svoje dužnosti na zadovoljstvo vjerovnika, vjerovnici mogu svoje pritužbe poslati stečajnom upravitelju koji, prema potrebi, može zamijeniti povjerenika.

2. Sudska reorganizacija

Sudjelovanje vjerovnika u postupku sudske reorganizacije putem kolektivnog sporazuma ključan je element uspješnosti reorganizacije. Glavni elementi takvog sudjelovanja su sljedeći:

- Sudjelovanje u pregovorima: vjerovnici sudjeluju u pregovorima o uvjetima plana reorganizacije ili restrukturiranja. Plan može uključivati prijedloge kao što su smanjenje duga (djelomični otpis), reprogramiranje plaćanja ili pretvorba duga u vlasnički kapital.
- Glasovanje o planu reorganizacije: vjerovnici imaju pravo glasovati o planu reorganizacije koji je predložio dužnik. Da bi bio odobren, o planu se treba usuglasiti većina vjerovnika, uglavnom prema kategorijama tražbina (osigurani vjerovnici, neosigurani vjerovnici itd.). Pojedini glasovanja i potrebne većine mogu se razlikovati ovisno o vrsti postupka.
- Nadzor provedbe plana: kad sud odobri i potvrdi plan, vjerovnici imaju pravo nadzora nad njegovom provedbom. Povjerenik za odgodu (*commissaire au sursis*) može biti odgovoran za nadzor nad pravilnom provedbom plana i izvješćivanje vjerovnika i suda. Ako dužnik ne postupa sukladno planu, vjerovnici mogu zatražiti posredovanje suda.
- Posredovanje u slučaju poteškoća: ako se tijekom provedbe plana pojave poteškoće, vjerovnici mogu djelovati tako da zatraže izmjene plana ili, u ozbiljnim slučajevima, da se postupak reorganizacije pretvori u postupak likvidacije.
- Pravna sredstva i pravo osporavanja: vjerovnici mogu podnijeti žalbu protiv odluka koje bi za njih bile nepovoljne, kao što je potvrda osporenih tražbina ili odobrenje plana reorganizacije. Takve žalbe moraju se podnijeti u rokovima i u obliku propisanom zakonom.

Svrha je tih elemenata zajamčiti da vjerovnici imaju pravo glasa u postupku reorganizacije putem kolektivnog sporazuma te da su njihova prava zaštićena dok se društvu u poteškoćama pruža prilika da nastavi poslovati.

3. Prezaduženost

U prvom stupnju postupka, tijekom faze sporazumnog namirenja, vjerovnici svoje tražbine moraju prijaviti Službi za informiranje i savjetovanje o prezaduženosti. Nakon toga vjerovnici mogu aktivno sudjelovati u fazi u kojoj Služba donosi plana sporazumnog namirenja.

Povjerenstvo za posredovanje u pitanjima prezaduženosti zatim saziva vjerovnike i iznosi prijedloge iz plana sporazumnog namirenja. Da bi se plan sporazumnog namirenja smatrao prihvaćenim potrebno je da najmanje 60 % vjerovnika čije tražbine čine 60 % vrijednosti svih tražbina izjave da prihvaćaju plan sporazumnog namirenja. Izostanak odgovora vjerovnika smatra se njihovim pristankom.

10 Na koji način upravitelj u slučaju nesolventnosti može upotrebljavati imovinu koja čini dio nesolvencijske mase ili raspolagati njome?

Povjerenici u stečajnom postupku zastupaju i osobu u stečaju i njezine vjerovnike. U tom dvostrukom svojstvu povjerenici nisu samo odgovorni za upravljanje imovinom stečajnog dužnika, već su ovlašteni i nadzirati, kao tužitelji ili tuženici, sve radnje kojima je cilj očuvati imovinu koja se mora upotrijebiti kao osiguranje za vjerovnike te su isto tako ovlašteni osigurati povrat te imovine ili je povećati u zajedničkom interesu vjerovnika (Žalbeni sud, 2. srpnja 1880., Pas. 2., str. 49.).

Povjerenik može pokretati postupke u odnosu na zajedničko osiguranje vjerovnika, koje se sastoji od imovine stečajnog dužnika, odnosno kojim se traži povrat, zaštita ili likvidacija te imovine (Žalbeni sud, 25. veljače 2015., Pas. 37., str. 483.).

Kad je riječ o tekućim ugovorima nakon naloga za pokretanje stečajnog postupka, povjerenik mora odlučiti hoće li te ugovore raskinuti ili bi, ako mogu dovesti do oslobođenja imovine, bilo bolje da se njihovo izvršenje nastavi u

cilju naknadnog ispunjenja obveza stečajnog dužnika.

11 Koje tražbine treba prijaviti u odnosu na dužnikovu nesolvencijsku masu i kako se postupa s tražbinama koje su nastale nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

1. Stečaj

Svi vjerovnici moraju prijaviti svoje tražbine bez obzira na prirodu tražbine ili na to imaju li tražbinu s pravom prvenstva. Međutim, iz tog su postupka izuzete tražbine koje proizlaze iz stečajne mase, odnosno one tražbine koje nastaju naknadno i u interesu stečajnog postupka (npr. troškovi povjerenika, najamnina koja dopijeva nakon naloga za pokretanje stečajnog postupka itd.).

Kad je riječ o tražbinama koje proizlaze iz stečajne mase nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti i koje proizlaze iz upravljanja stečajem ili nastavka određenih djelatnosti poslovanja u stečaju, one se namiruju prve, prije raspodjele preostale imovine među vjerovnicima. Stoga se tražbine koje proizlaze iz stečajne mase u svakom slučaju namiruju prije tražbina ostalih vjerovnika.

2. Sudska reorganizacija

U okviru postupka sudske reorganizacije, tražbine koje se prijavljuju u odnosu na obveze dužnika su one koje se javljaju prije pokretanja postupka sudske reorganizacije. Dužnik svojem zahtjevu mora priložiti cjeloviti popis vjerovnika s nepodmirenim tražbinama, neovisno o tome je li im priznat takav status ili zahtijevaju takav status, uključujući njihova imena.

Tražbine koje se pojave nakon pokretanja postupka sudske reorganizacije, tj. tražbine koje se pojave tijekom sudske reorganizacije, uglavnom se posebno obrađuju. Tražbine koje se odnose na usluge koje se pružaju dužniku tijekom postupka sudske reorganizacije, neovisno o tome proizlaze li iz novih obveza koje je preuzeo dužnik ili ugovora koji nisu izvršeni u trenutku pokretanja postupka, smatraju se „dugovima stečajne mase” u slučaju stečaja, likvidacije ili prijenosa prema sudskom nalogu. Kako bi se takve tražbine smatrale dugovima stečajne mase u naknadnom kolektivnom postupku, mora postojati uska veza između završetka postupka sudske reorganizacije i početka kolektivnog postupka (kao što je stečaj). Pretpostavlja se da ta veza postoji ako je kolektivni postupak pokrenut u roku od 12 mjeseci od završetka sudske reorganizacije.

Raspodjela naknade: naknada koju zahtijeva vjerovnik kao posljedicu raskida ugovora ili njegova neispunjenja raspodjeljuje se proporcionalno u odnosu na razdoblje prije ili nakon pokretanja postupka sudske reorganizacije. To znači da se, ako je ugovor raskinut tijekom postupka reorganizacije, dio naknade koji se odnosi na razdoblje nakon pokretanja reorganizacije obrađuje drukčije od onog dijela koji se odnosi na prethodno razdoblje.

Prioritet plaćanja koji se odnosi na imovinu opterećenu stvarnim pravima: tražbine koje proizlaze iz pogodnosti koje su pridonijele održanju sigurnosti ili vlasništva (kao što je imovina nad kojom vjerovnik ima stvarna prava) imaju prednost pri plaćanju. To znači da će se prihod od prodaje te imovine prioritetno koristiti za otplatu tih specifičnih tražbina.

12 Kojim su pravilima uređeni prijavljivanje, provjera i priznavanje tražbina?

1. Stečaj

Kad je riječ o stečajnom postupku, nalog za njegovo pokretanje bit će objavljen na razne načine (tisak, upis u registar trgovačkog suda) kako bi vjerovnici stečajnog dužnika postali svjesni te situacije, a zatim se mogu javiti sudu (članak 472. Trgovačkog zakonika).

Nakon toga, vjerovnici moraju svoju tražbinu prijaviti tajništvu okružnog suda nadležnog za trgovačke predmete te dostaviti popratnu dokumentaciju (članak 496. Trgovačkog zakonika).

Obrazac na kojem vjerovnici mogu prijaviti tražbinu dostupan je na internetu na sljedećoj

adresi: <https://justice.public.lu/fr/creances/declaration-creance.html>.

Tražbine provjerava povjerenik odgovoran za likvidaciju koji ih može i osporiti (članak 500. Trgovačkog zakonika).

Svaka prijavljena tražbina koja je osporena upućuje se sudu.

Međutim, ako sporovi zbog svoje prirode nisu u nadležnosti okružnog suda nadležnog za trgovačke predmete, bit će upućeni sudu koji je nadležan odlučivati o meritumu predmeta. U međuvremenu okružni sud nadležan za trgovačke predmete ostaje nadležan, u skladu s člankom 504., za utvrđivanje iznosa do kojeg osporeni vjerovnik može sudjelovati u raspravama.

2. Sudska reorganizacija

Dužnik svojem zahtjevu mora priložiti cjeloviti popis vjerovnika s nepodmirenim tražbinama, neovisno o tome je li im priznat takav status ili zahtijevaju takav status, uključujući njihova imena, adresu i iznos tražbine, uz poseban navod svakog statusa izvanrednog vjerovnika s nepodmirenim tražbinama i svake imovine opterećene založnim pravom na pokretnoj imovini ili hipotekom ili pak imovine u vlasništvu vjerovnika.

Obveza objavljivanja: dužnik mora obavijestiti svakog vjerovnika pojedinačno o presudi u roku od 14 dana od donošenja presude. Time se jamči da su svi vjerovnici svjesni situacije i mogu djelovati na odgovarajući način.

Uvid u popis vjerovnika: vjerovnici imaju pravo uvida u popis vjerovnika koji je podnesen tajništvu, u skladu s pravilima utvrđenima zakonom. Taj popis sadržava pojedinosti o svim tražbinama u odnosu na društvo kako bi se vjerovnicima omogućilo da provjere vlastiti položaj.

Pravo osporavanja: svaki vjerovnik ili vjerovnik koji je prijavio tražbinu može osporiti iznos ili klasifikaciju svoje tražbine kako ju je naveo dužnik. To uključuje osporavanje razreda (redovan ili izvanredan) u koji je dužnik svrstao vjerovnika.

Postupak spora: ako vjerovnik i dužnik ne postignu dogovor, spor se može voditi pred sudom koji je pokrenuo postupak sudske reorganizacije.

Izmjena tražbina: sud može na zajednički zahtjev vjerovnika i dužnika izmijeniti iznos ili klasifikaciju tražbine kako ju je prvotno odredio dužnik. Tajništvo o toj odluci obavješćuje vjerovnika.

Rok za osporavanje: ako vjerovnik ne pokrene osporavanje pred sudom mjesec dana prije saslušanja, obvezan je prihvatiti iznos koji je predložio dužnik i može glasovati samo do tog iznosa.

Spor koji se odnosi na popis vjerovnika: svaka zainteresirana strana može osporavati svaku obustavljenu tražbinu uključenu u službeni popis tražbina. Tužba je usmjerena na dužnika i vjerovnika čija se tražbina osporava. Nakon izvješća delegiranog suca, sud će saslušati predmetne stranke i donijeti odluku o sporu.

Nadležnost suda: ako spor prelazi granice nadležnosti suda odgovornog za reorganizaciju, taj sud može privremeno odrediti iznos i status tražbine u svrhu postupka sudske reorganizacije do donošenja odluke nadležnog suda o meritumu predmeta. Ako se odluka o sporu ne može brzo donijeti, sud također može privremeno odrediti iznos i status tražbine. Protiv presude kojom se privremeno utvrđuje iznos i status tražbine ne može se podnijeti žalba, što znači da se ne može osporiti.

Izmjena u slučaju potrebe: na zahtjev dužnika ili vjerovnika, sud može bilo kada i u slučaju kad je to neophodno izmijeniti svoju odluku o iznosu i statusu obustavljene tražbine na temelju novih informacija.

Ažuriranje popisa vjerovnika: dužnik mora ispraviti ili dopuniti popis vjerovnika ako je to potrebno i podnijeti ga tajništvu prije zakazanog saslušanja. Voditelj tajništva tada je odgovoran za obavješćivanje predmetnih vjerovnika o tim promjenama.

3. Postupak prezaduženosti:

U roku od jednog mjeseca od objave obavijesti o kolektivnom namirenju dugova u registru, vjerovnici prezaduženog dužnika moraju svoje tražbine prijaviti Službi za informiranje i savjetovanje o prezaduženosti.

Prijava tražbine mora biti u skladu s člancima 6. i 7. Uredbe Velikog Vojvodstva od 17. siječnja 2014. o provedbi Zakona od 8. siječnja 2013. o prezaduženosti (*Règlement grand-ducal du 17 janvier 2014 portant exécution de la loi du 8 janvier 2013 concernant le surendettement*).

Obrazac za prijavu tražbina može se preuzeti s internetskih stranica <https://justice.public.lu/fr.html> na sljedećoj adresi: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>.

Povjerenstvo za posredovanje analizira jesu li tražbine dopuštene.

13 Kojim je pravilima uređena raspodjela sredstava? Kako se razvrstavaju tražbine i prava vjerovnika?

Osnovno je načelo stečajnog prava da svaki vjerovnik mora dobiti jednaki udio razmjerni iznosu njegove tražbine.

Prvi se isplaćuju vjerovnici koji su zaštićeni instrumentom osiguranja ili imaju tražbinu s pravom prvenstva.

Osigurani vjerovnici razvrstavaju se zakonskim redoslijedom koji je u skladu s javnim poretkom (najmodavci, hipotekarni vjerovnici, vjerovnici zaštićeni instrumentom osiguranja koji se odnosi na obrtni kapital te, posebno, državna riznica u najširem smislu).

Općenito, povjerenik upućuje na članke od 2096. do 2098., 2101. i 2102. Građanskog zakonika (*Code civil*).

Povjerenik mora provjeriti svaku tražbinu upućivanjem na pravo i sudsku praksu.

Neto imovina raspoloživa neosiguranim vjerovnicima mora se raspodijeliti na proporcionalnoj osnovi u skladu s člankom 561. prvim stavkom Trgovačkog zakonika.

Nakon što je saznao iznos pristojbi koje određuje sud, razvrstao vjerovnike s pravom prvenstva te mu je poznat iznos koji preostaje za raspodjelu neosiguranim vjerovnicima, povjerenik izrađuje plan raspodjele imovine koji se u prvom stupnju podnosi stečajnom upravitelju. U skladu s člankom 533. Trgovačkog zakonika, povjerenik preporučenom poštom poziva sve vjerovnike na skupštinu radi izlaganja završnog računa te pozivu prilaže primjerak plana raspodjele imovine.

Stečajnom dužniku obavijest o skupštini mora uručiti sudski izvršitelj ili se smatra uručenom objavom u luksemburškim novinama.

Osim ako neki vjerovnik ne ospori njegovo izlaganje završnog računa, povjerenik stečajnom upravitelju i sudskom tajniku na potpis podnosi zapisnik sa skupštine o izlaganju koje se temelji na planu raspodjele imovine.

Nakon izlaganja završnog računa, povjerenik isplaćuje vjerovnike.

14 Koji su uvjeti i učinci okončanja postupka u slučaju nesolventnosti (posebno u slučaju stečajne nagodbe)?

1. Stečaj

U stečajnom postupku, nakon što su plaćanja izvršena, povjerenik može podnijeti zahtjev za okončanje postupka, za kojim slijedi nalog za okončanje kojim se, kao što mu ime govori, okončava stečajni postupak.

U skladu s člankom 586. Trgovačkog zakonika, stečajni dužnik koji je u cijelosti otplatio sve dugove u smislu glavnice, kamata i troškova može biti oslobođen odgovornosti podnošenjem odgovarajućeg zahtjeva Vrhovnom sudu (*Cour supérieure de justice*).

2. Sudska reorganizacija

Postupak sudske reorganizacije kolektivnim sporazumom može se zaključiti pod nekoliko uvjeta, uglavnom ovisno o uspješnosti reorganizacije. Glavni uvjeti su sljedeći:

Potpuna provedba plana reorganizacije: postupak se može zaključiti ako je plan sudske reorganizacije uspješno proveden. To znači da su mjere planirane za restrukturiranje društva i otplatu vjerovnicima provedene u skladu s planom koji je odobrio sud i koji su prihvatili vjerovnici.

Neizvršenje ili neuspjeh plana: ako se plan reorganizacije ne može provesti ili ako društvo ne ispuni obveze u sklopu tog plana, postupak sudske reorganizacije može se zaključiti. U tom se slučaju postupak može pretvoriti u postupak likvidacije ako društvo zbog financijske situacije ne može nastaviti poslovanje.

Povlačenje ili obustava koju zatraži dužnik: dužnik može zatražiti zaključenje postupka reorganizacije ako smatra da nastavak postupka više nije potreban ili ako je uspio obnoviti svoju financijsku situaciju bez potrebe za nastavkom postupka.

Plaćanje vjerovnicima u cijelosti: zaključenje je moguće i ako je dužnik u mogućnosti u cijelosti isplatiti vjerovnike u postupku, uključujući tražbine koje su se pojavile prije i nakon pokretanja postupka reorganizacije.

Nedostatak izgleda za reorganizaciju: ako nakon analize postane očito da se društvo ne može reorganizirati, sud može donijeti odluku o zaključenju postupka kako bi pokrenuo postupak likvidacije.

Učinci zaključenja postupka sudske reorganizacije

Zaključenje postupka sudske reorganizacije ima nekoliko pravnih i ekonomskih učinaka za dužnika i vjerovnike:

Ukidanje mjera suspenzije: zaključenjem postupka prekidaju se zaštitne mjere koje je uživao dužnik, kao što su suspenzija pojedinačnih mjera izvršenja i zabrana zapljena. Vjerovnici tada ponovno stječu pravo da pojedinačno tuže dužnika radi naplate svojih tražbina, podložno svim sporazumima ili moratorijima uvedenima u okviru plana reorganizacije.

Vraćanje kontrole: ako je upravljanje društvom povjereno privremenom upravitelju, zaključenje postupka podrazumijeva vraćanje kontrole dužniku.

Završetak učinaka plana reorganizacije: ako je plan reorganizacije uspješno proveden, zaključenjem se potvrđuje da su obveze ispunjene sukladno planu reorganizacije te da vjerovnici uključeni u plan više ne mogu tražiti dodatne isplate u smislu tražbina koje su bile obuhvaćene postupkom.

15 Koja su prava vjerovnika nakon okončanja postupka u slučaju nesolventnosti?

1. Stečaj

Nakon okončanja postupka u slučaju nesolventnosti, ako postoji bilo kakva imovina, vjerovnici dobivaju puni iznos ili dio iznosa svojih tražbina u skladu s uvjetima raspodjele prihvaćenim u nalogu za okončanje.

Vjerovnici isto tako mogu pokrenuti postupak na temelju članaka 1382. i 1383. Građanskog zakonika kako bi se pozvali na opću pravnu odgovornost direktora stečajnog dužnika ili postupak na temelju članaka 441-9 i 710-16 Zakona o trgovačkim društvima (*loi sur les sociétés commerciales*) (odgovornost upravitelja i rukovoditelja pri obavljanju svojeg mandata).

2. Sudska reorganizacija

Ako je postupak sudske reorganizacije zaključen zbog uspješne provedbe plana reorganizacije:

Isplata tražbina prema planu: vjerovnici zadržavaju pravo na primanje isplata u skladu s uvjetima plana reorganizacije. Ako su planom predviđene odgode plaćanja, smanjenja duga ili drugi uvjeti, vjerovnici moraju poštovati te odredbe.

Naplata preostalih tražbina: ako planom nije predviđeno potpuno namirenje tražbina, vjerovnici mogu nastaviti naplaćivati preostale iznose u skladu s rasporedom utvrđenim u planu reorganizacije.

Ograničena pravna sredstva: vjerovnici koji su prihvatili ili su sudskom odlukom bili primorani prihvatiti plan ne

mogu tužiti dužnika za iznos tražbina koji je poništen ili smanjen u okviru plana. Mogu potraživati samo ono što je predviđeno planom.

Prava u slučaju neuspjele reorganizacije i pretvorba u likvidaciju

Ako je postupak reorganizacije zaključen zbog neuspješnosti plana i pretvorbe u likvidaciju:

Sudjelovanje u likvidaciji: vjerovnici imaju pravo sudjelovati u postupku likvidacije nakon pretvorbe. Ako to već nisu učinili, moraju prijaviti tražbine u okviru novog postupka.

Klasifikacija tražbina: tražbine se klasificiraju i namiruju prema prioritetu, uz poštovanje privilegija i jamstava. Osigurani vjerovnici, poput hipotekarnih vjerovnika ili zaposlenika, isplaćuju se prioritetno iz prihoda od likvidacije imovine.

16 Tko treba snositi troškove nastale tijekom postupka u slučaju nesolventnosti?

1. Stečaj

Troškovi stečajnog postupka uključeni su u troškove nesolvencijske mase.

Budući da su to troškovi koji nastaju u interesu stečajnog postupka, plaćaju se iz stečajne imovine prije nego što povjerenik preostalu imovinu raspodijeli različitim vjerovnicima.

U člancima 1. i 2. Zakona od 29. ožujka 1893. o pravnoj pomoći i postupku u slučaju manjka sredstava (*loi du 29 mars 1893 concernant l'assistance judiciaire et la procédure en débet*) navode se različiti troškovi koji mogu proizaći iz formalnosti koje zahtijeva stečajni postupak i utvrđuje redoslijed njihova plaćanja u slučaju nedovoljne imovine.

Nadležni okružni sud određuje visinu naknade povjereniku u skladu s Uredbom Velikog Vojvodstva od 18. srpnja 2003. (*règlement grand-ducal du 18 juillet 2003*).

Povjerenik okružnom sudu nadležnom za trgovačke predmete mora podnijeti izjavu o troškovima i naknadama na temelju namirenja iz imovine.

U članku 536-1 drugom stavku Trgovačkog zakonika navodi se da će se troškovi i naknade stečajnih postupaka okončanih zbog nedovoljne imovine proslijediti Uredu za neizravne poreze (*Administration de l'Enregistrement*) u skladu s uvjetima utvrđenima u Zakonu od 29. ožujka 1893. o pravnoj pomoći i postupku u slučaju manjka sredstava.

2. Sudska reorganizacija

Troškove i naknade postupka sudske reorganizacije snosi dužnik, tj. društvo u poteškoćama.

Naknade pravnih zastupnika: naknade pravnih zastupnika, kao što su upravitelj kojeg je imenovao sud, povjerenik za odgodu ili likvidator, plaća dužnik. Te naknade uglavnom utvrđuje sud i plaćaju se ponajprije iz imovine dužnika.

Sudske pristojbe: sudske pristojbe, uključujući troškove saslušanja, sudskih odluka i druge sudske naknade, također snosi dužnik.

17 Koja su pravila koja se odnose na ništavost, pobojnost i nemogućnost izvršenja pravnih radnji štetnih za vjerovnike?

1. Stečaj

U nalogu za pokretanje stečajnog postupka može se utvrditi datum obustave plaćanja dužnika koji prethodi datumu naloga. Međutim, taj datum ne smije prethoditi nalogu za više od šest mjeseci.

Radi zaštite interesa vjerovnika razdoblje između obustave plaćanja i naloga za pokretanje stečajnog postupka smatra se „razdobljem koje prethodi nalogu“.

Određene radnje provedene tijekom tog razdoblja, ako mogu naštetiti pravima vjerovnika, bit će ništave. To se posebno odnosi na:

- sve radnje povezane s pokretnom ili nepokretnom imovinom koju je stečajni dužnik dao besplatno ili prodao ako je prodajna cijena očito znatno manja od vrijednosti predmetne imovine;
- sva plaćanja izvršena u gotovini ili prijenosom, prodaju, prijebij ili sličnu radnju za dugove koji još nisu dospjeli;
- sva plaćanja koja nisu izvršena u gotovini ili korištenjem komercijalnih instrumenata za dugove koji dopijevaju;
- svaku hipoteku ili druga imovinska prava koja je dužnik dodijelio za dugove ugovorene prije obustave plaćanja.

Međutim, načelo ništavosti ne primjenjuje se automatski na ostale radnje.

Zbog toga određena plaćanja koja stečajni dužnik izvrši za dugove koji dopijevaju i sve ostale radnje izvršene za novac tijekom razdoblja koje prethodi nalogu mogu biti proglašene ništavima ako se dokaže da su treće strane koje su primile uplate ili pregovarale sa stečajnim dužnikom bile svjesne obustave plaćanja.

Ako neki vjerovnik zna da dužnik ne može poštovati svoje obveze, taj vjerovnik ne smije tražiti povlašteni tretman na štetu svih ostalih vjerovnika.

[Hipoteka i pravo prvenstva](#) koji su valjano stečeni mogu se upisati do datuma naloga za pokretanje stečajnog postupka. Međutim, prava upisana 10 dana prije datuma obustave plaćanja ili nakon toga mogu se proglasiti ništavima ako je između datuma ugovora o hipoteci i datuma upisa u registar proteklo više od 15 dana.

Konačno, sve radnje ili plaćanja izvršena radi prijevare vjerovnika, odnosno kad je dužnik bio potpuno svjestan štete koju će to prouzročiti vjerovnicima (tj. smanjenje nesolventijske mase, nepoštovanje redosljeda naplate tražbina itd.) smatraju se ništavima bez obzira na datum kad su izvršena.

Razdoblje koje prethodi nalogu ne primjenjuje se na ugovore o financijskom jamstvu ili u slučaju budućih tražbina prenesenih na tijelo sekuritizacije.

2. Prezaduženost

Sud može, ako je primjenjivo, imenovati osobe odgovorne za pružanje pomoći u socijalnim pitanjima, obrazovanju i financijskom upravljanju kako bi se osiguralo da prihodi dužnika koji nisu namijenjeni za otplatu dugova budu iskorišteni u predviđene svrhe.

Te su osobe u okviru svojih dužnosti ovlaštene poduzimati sve mjere čiji je cilj spriječiti da taj dio prihoda bude iskorišten za druge svrhe osim predviđene ili da se naštetiti interesima dužnikova kućanstva.

■ Posljednji put ažurirano: 15/05/2026

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.